

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	14XCdo/256/2016
Identifikačné číslo spisu:	3112225458
Dátum vydania rozhodnutia:	19.07.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3112225458.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27C/245/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/93/2016-197 zo 17. februára 2016, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 27C/245/2012-174 zo 7. októbra 2015 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku č. k. 27C/245/2012-54 zo dňa 13. augusta 2013 vo výške 20,- eur s tým, že poplatok je vyrubený podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 17Co/93/2016-197 zo 17. februára 2016 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Ako nedôvodnú posúdil námietku žalobkyne, že uznesenie súdu prvej inštancie neobsahovalo odôvodnenie, ako aj námietku, že napadnutým rozhodnutím došlo k svojvoľnému rozširovaniu okruhu úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku a neprípustnému použitiu analógie legis, keďže v predmetnom konaní podlieha spoplatneniu len podanie žaloby. Poukázal na ustanovenie § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch, ktoré podanie odvolania vo veci samej

priamo spája so vznikom poplatkovej povinnosti na strane odvolateľa. Ak by sa akceptovala právna úvaha žalobkyne o striktnnej definícii spoplatneného úkonu v Sadzobníku súdnych poplatkov založená na tom, že položka č. 7a neobsahuje zmienku (poznámku) o okolnostiach vyrubenia poplatku v prípade podania odvolania, znamenalo by to nemožnosť vyrubiť súdny poplatok za využitie práva podať odvolanie proti meritórnemu rozhodnutiu v celom rade osobitných konaní, ktoré nespádajú pod položku č. 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. V poznámke k uvedenej položke zákonodarca len zopakoval skutočnosť (vyjadrenú tiež v ust. § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch), že v odvolacom konaní sa poplatky vyberajú podľa rovnakej sadzby ako v konaní pred súdom prvej inštancie. Avšak právny základ pre vyrubenie súdneho poplatku za podanie odvolania ako všeobecného pravidla vytvára samotný zákon o súdnych poplatkoch, ktorý následne prostredníctvom svojej prílohy špecifikuje položky spoplatňujúce jednotlivé úkony, vrátane prípadných odchýlok.

3. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že konanie sa začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z., a preto sa naň vzťahuje oslobodenie od súdnych poplatkov, ide podľa názoru odvolacieho súdu o námietku nedôvodnú. Z prechodného ustanovenia § 18ca zákona súdnych poplatkoch vyplýva, že za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V prejednávanvej veci však odvolacie konanie, ktoré žalobkyňa iniciovala využitím práva podať odvolanie, začalo 18. septembra 2013 dorúčením odvolania na súd prvej inštancie. V tom čase už bol účinný zákon č. 286/2012 Z.z., preto sa žalobkyňa nemôže odvolávať na vecné zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorému konanie podliehalo výlučne v prvej inštancii.

4. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Žiadala preto zrušiť napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie.

5. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 8. apríla 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

7. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

8. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď

konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016, 14XCdo/51/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (ust. § 452 ods. 1 CSP).

9. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ust. § 239 OSP, dovolací súd podľa ust. § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.